Događaji

Jedan od osnovnih pojmova programiranja, bez obzira na to o kojoj platformi je reč, jeste pojam događaja. Događaji su posebno značajni za platforme koje poseduju grafičko okruženje za interakciju sa korisnicima. Upravo zbog toga se i jedna kompletna programerska paradigma naziva programiranje zasnovano na događajima, odnosno *event-driven programming*. S obzirom na to da se web okruženje primarno zasniva na interakciji korisnika i web sajtova korišćenjem grafičkih korisničkih okruženja, pojam događaja zauzima centralnu poziciju i na webu.

Rukovanje događajima na webu, omogućeno je korišćenjem pojmova koji su predstavljeni u prethodne dve lekcije – objektnih modela web pregledača i dokumenta (BOM i DOM). Stoga će u nastavku ove lekcije biti prikazani najznačajniji pristupi za korišćenje i obradu događaja prilikom razvoja modernih web sajtova.

Šta je događaj?

Događaj je pojam koji opisuje neku pojavu. U prirodi se pojava munje može nazvati događajem. Pojave do kojih dolazi unutar softverskih sistema, a o čijim nastanku nas sam sistem izveštava, mogu se nazvati događajima. Na webu, događaje mogu izazvati web pregledači, ali i korisnici web sajtova. Neki od primera događaja na webu mogu biti:

- klik na dugme;
- prelazak mišem preko HTML elementa;
- završetak učitavanje stranice;
- zatvaranje stranice;
- klik na neko dugme tastature;
- početak učitavanja stranice.

Ovo su samo neki primeri događaja do kojih može doći na webu.

Pojam obrade događaja

Događaji, sami po sebi, ne unose nikakvu dodatnu vrednost u web sajtove ili aplikacije. Drugim rečima, događaj koji nije detektovan ne poseduje upotrebljivu vrednost za neki sistem. Stoga su događaji stvoreni kako bi bili detektovani, odnosno obrađeni. Tako dolazimo i do pojma obrade događaja.

Obrada događaja podrazumeva definisanje programske logike koja će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja. Kod koji se aktivira kada dođe do pojave nekog događaja na engleskom jeziku se naziva **event handler**. Proces kreiranja programske logike koja će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja naziva se obrada događaja, prijava, pretplata ili registracija na događaj. Na engleskom jeziku, takav proces se naziva **registering an event handler**.

Obrada događaja, odnosno registracija programske logike koja će se aktivirati prilikom pojave događaja, može se obaviti korišćenjem nekoliko različitih pristupa:

- upotrebom atributa HTML elemenata;
- korišćenjem svojstava DOM objekata koji predstavljaju HTML elemente;
- korišćenjem metode addEventListener(), globalnog Window objekta.

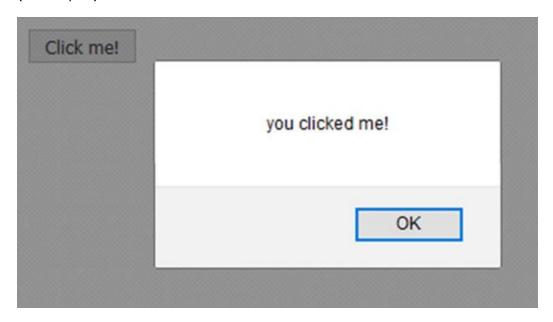
U nastavku ove lekcije prvo će biti ilustrovani upravo navedeni pristupi za registraciju programske logike koja će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja. Nakon demonstracije različitih načina za pretplatu, biće ilustrovani i brojni napredniji pristupi rada sa događajima.

Korišćenje atributa HTML elemenata za pretplatu na događaje

Najjednostavniji način za definisanje JavaScript koda koji će se aktivirati kada dođe do nekog događaja podrazumeva korišćenje atributa HTML elemenata:

```
<button onclick='alert("you clicked me!")'>Click me!</button>
```

Na button elementu, definisan je atribut onclick, sa vrednošću koja predstavlja logiku koja će se aktivirati u trenutku kada korisnik klikne na ovaj button element (slika ispod)

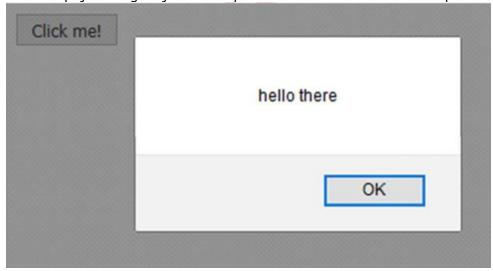

Korišćenje ovakvog pristupa, kojim se piše takozvani linijski JavaScript, nikako se ne preporučuje, zbog ograničenja u pogledu preglednosti, portabilnosti, održavanja... Zato se za definisanje JavaScript koda koji će se izvršiti prilikom pojave nekog događaja preporučuju pristupi koji će biti prikazani u nastavku ove lekcije.

Reagovanje na događaje korišćenjem događaja kao svojstava

U prethodnom primeru, za obradu događaja korišćeni su atributi HTML elemenata. Identičan efekat može se postići i na nešto drugačiji način. Naime, u prethodnom lekcijama, u kojima je bilo reči o objektnom modelu dokumenta, prikazano je da DOM API omogućava programabilni pristup gotovo svim gradivnim blokovima HTML koda. Upravo zbog toga se atributima koji su prikazani u prethodnom poglavlju može pristupiti i korišćenjem objekata i svojstava DOM strukture:

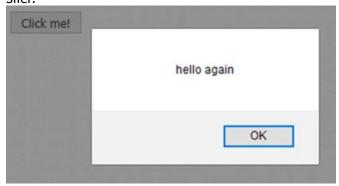
Primerom je prikazan HTML dokument sa jednim button elementom. JavaScript kodom, prvo se dobija objekat koji predstavlja takav button element. Zatim je iskorišćeno svojstvo onclick, za čiju vrednost je postavljena referenca na jednu funkciju, koja će se izvršiti kada dođe do pojave događaja. Primer proizvodi rezultat kao na slici ispod.

Prikazana dva načina za registrovanje JavaScript koda koji će se aktivirati kada dođe do pojave događaja potpuno su ravnopravna, odnosno, njima se postiže identičan efekat. Njihov ograničavajući faktor jeste mogućnost registrovanja samo jedne logike koja će se izvršiti prilikom pojave događaja:

```
<html>
    <head>
        <title>Events</title>
    </head>
    <body>
        <button id="the-button">Click me!</button>
        <script>
            var button = document.getElementById("the-button");
            button.onclick = displayMessage;
            button.onclick = displayAnotherMessage;
            function displayMessage() {
                alert('hello there');
            }
            function displayAnotherMessage() {
                alert('hello again');
            }
        </script>
    </body>
</html>
```

U ovom primeru, dva puta je postavljena vrednost svojstva onclick. S obzirom na to da je reč o običnom svojstvu, ono može imati samo jednu vrednost. Tako će vrednost svojstva onclick biti ona koja je postavljena poslednja, a primer će da proizvede rezultat kao na slici:

Kao što se sa slike može videti, prilikom klika na button element, samo se izvršava logika funkcije displayAnotherMessage(), odnosno logika one funkcije, čija pretplata je definisana poslednja.

addEventListener()

Još jedan način za registrovanje logike koja je potrebno da se izvrši kada dođe do nekog događaja jeste korišćenje metode addEventListener(), globalnog Window objekta:

Metoda addEventListener() koristi se za registrovanje JavaScript logike koja će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja. Osnovna osobina ovakvog načina za obradu događaja jeste mogućnost višestruke pretplate na jedan isti događaj:

U primeru su izvršene dve registracije različitih logika za isti događaj - click. Klikom na button element, prvo će se izvršiti logika funkcije displayMessage(), a zatim i logika funkcije displayAnotherMessage().

Metoda addEventListener() ima sledeću sintaksu:

```
addEventListener(<event name>,<event function>,<optional cascade rule>)
```

Metoda addEventListener () može da prihvati tri parametra, od kojih su prva dva obavezna:

- event name naziv događaja;
- event function logika koja se aktivira prilikom pojave događaja;
- cascade rule faza u kojoj će događaj biti obrađen (više reči o ovom opcionim parametru biće u nastavku lekcije).

Metoda removeEventListener()

Pored metode addEventListener() postoji i metoda removeEventListener(). Ona omogućava da se prethodno definisana pretplata na neki događaj otkaže. Na primer, kako bi se otkazala jedna od pretplata na click događaj iz prethodnog primera, dovoljno je napisati:

```
button.removeEventListener("click", displayMessage);
```

Na ovaj način biće uklonjena jedna pretplata na click događaj, koja podrazumeva aktiviranje funkcije displayMessage(). Sve ostale registrovane funkcije i dalje će bivati aktivirane prilikom pojave click događaja na button elementu.

Različiti tipovi događaja

U dosadašnjem toku lekcije prikazano je nekoliko pristupa koji se mogu koristiti za definisanje JavaScript koda koji će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja. Pored poznavanja ilustrovanih pristupa, uspešno baratanje događajima podrazumeva i poznavanje njihovih naziva.

Postoji veliki broj događaja koji se mogu slušati i u nastavku lekcije oni će biti podeljeni u nekoliko grupa, radi lakšeg razumevanja:

- događaji prozora i dokumenta;
- događaji miša;
- događaji tastature;
- događaji formi;
- touch događaji.

U nastavku lekcije će biti prikazani neki od najznačajnijih događaja svake navede grupe.

Događaji prozora i dokumenta

Događaji prozora i dokumenta odnose se na globalne osobine taba unutar koga se web sajt prikazuje, ali i na osobine samog dokumenta. Najznačajniji takvi događaji prikazani su tabelom:

Događaj Svojstvo događaja	Opis

close	onclose	poziva se prilikom zatvaranja prozora, odnosno taba			
load	onload	događaj do koga dolazi nakon učitavanja svih resursa stranice i generisanja DOM strukture			
DOMContentLoade d	/	događaj koji se aktivira kada se kreira kompletno DOM stablo; ipak, to ne mora da znači da su i svi ostali resursi učitani (stilizacija, skripte, slike)			
readystatechang e	onreadystatechange	događaj koji se emituje kada se promeni vrednost svojstva readyState, objekta Document			
resize	onresize	događaj koji se emituje prilikom svake promene veličine prozora			
scroll	onscroll	događaj koji se aktivira prilikom pomeranja traka za skrolovanje			
unload	onunload	događaj do koga dolazi kada se unuta prozora/taba učita neki drugi dokument ili kada se prozor/tab zatvori			

Svakako najinteresantniji skup događaja prozora i dokumenta su oni koji omogućavaju dobijanje dojava o učitavanju HTML dokumenta. U ovom trenutku verovatno ne možete da naslutite koliko su informacije o učitavanju dokumenta značajne. Stoga ćemo razmotriti sledeći primer:

Kod prikazanog primera za nas nije novina. Unutar prikazanog HTML dokumenta nalazi se jedan button element i JavaScript kod kojim se definiše jednostavna logika koja će se aktivirati prilikom klika na takav button element. Ukoliko funkcionisanje primera isprobate unutar web pregledača, videćete da kod ne funkcioniše onako kako se od njega očekuje:

Uncaught TypeError: Cannot read property 'addEventListener' of null

Unutar konzole se dobija vrlo razumljiva poruka izuzetka – metoda addEventListener () ne može se pozvati nad null vrednošću. To praktično znači da je vrednost promenljive button jednaka null, a ne, kako se očekivalo, objekat koji predstavlja referencu na button element. Razlog ovakvog ponašanja vrlo je jednostavan – JavaScript kod kojim se pokušava dobiti referenca na button element u dokumentu je naveden pre samog button HTML elementa. S obzirom na to da se parsiranje dokumenta obavlja od vrha ka dnu, u prikazanom primeru, JavaScript kod pokušava da pristupi DOM-u pre nego što je on uopšte konstruisan od strane web pregledača. Upravo zbog toga, promenljiva button dobija vrednost null.

Ovakav primer ilustruje jednu veoma važnu osobinu integracije JavaScript koda u HTML dokument – lokacija na koju se JavaScript integriše u dokument veoma je važna. Ipak, događaji koji omogućavaju dobijanje dojava o učitavanju dokumenta mogu pomoći u ovakvim situacijama:

```
<html>
     <head>
         <title>Events</title>
     </head>
     <body>
         <script>
             window.addEventListener("load", function () {
                 var button = document.getElementById("the-button");
                 button.addEventListener("click", displayMessage);
              function displayMessage() {
                  alert('hello there');
            }
        </script>
        <button id="the-button">Click me!</button>
    </body>
</html>
```

Sada je na primeru načinjena mala izmena. Definisano je da će se dobijanje objekta koji predstavlja button element obaviti tek kada se aktivira load događaj. Jednostavno, obavljena je pretplata na load događaj korišćenjem metode addEventListener(). Logika koja će se aktivirati prilikom pojave load događaja definisana je unutar anonimne funkcije koja je metodi addEventListener() prosleđena kao drugi parametar. Tako su naredbe za dobijanje objekta koji predstavlja button element i za pretplatu na click događaj na takav element premeštene unutar funkcije koja će se aktivirati tek kada se kompletan dokument i sve pripadajuće zavisnosti učitaju. Upravo zbog toga, više nije bitno gde se JavaScript kod nalazi, odnosno da li je u strukturi dokumenta pre ili posle button HTML elementa.

U primeru je ilustrovano korišćenje load događaja. Međutim, identičan efekat je mogao biti postignut i korišćenjem objekta DOMContentLoaded. Reč je o DOM događaju koji se aktivira odmah nakon što web pregledač kreira DOM stablo. Drugim rečima, emitovanje ovog događaja ne čeka na učitavanje svih zavisnosti, već samo objektnog modela. Upravo zbog toga se on može upotrebiti u već prikazanom primeru:

Sada je u primeru metoda addEventListener() pozvana nad document objektom, s obzirom na to da se želi obaviti pretplata na jedan od DOM objekata. Događaj za koji se obavlja definisanje pripadajuće logike je DOMContentLoaded. Efekat primera je identičan prethodnom.

DOMContentLoaded ili load

Kada se JavaScript kod dokumenta oslanja na neku od eksternih zavisnosti (fajl stilizacije, sliku, dokument...), potrebno je koristiti load događaj Window objekta. Ipak, ukoliko se klijentska skripta oslanja samo na elemente DOM strukture, sasvim je dovoljno koristiti DOMContentLoaded događaj.

Pored dva upravo prikazana događaja za dobijanje dojava o završetku učitavanja dokumenta, moguće je koristiti još jedan DOM događaj – readystatechange. Reč je o događaju koji se aktivira kada dođe do promene vrednosti svojstva readyState, objekta document. Svojstvo readyState sadrži vrednost koja ukazuje na stanje u kome se dokument nalazi, ukoliko se posmatra kroz prizmu učitavanja. Ovo svojstvo može imati jednu od sledeće 3 vrednosti:

- loading označava da se dokument trenutno učitava;
- **interactive** označava da je dokument spreman za korišćenje, što praktično znači da je web pregledač kreirao DOM;
- **complete** stanje koje označava da je kompletan dokument sa svim svojim eksternim resursima učitan.

Ukoliko se malo bolje pogledaju vrednosti koje svojstvo readyState može imati, lako se može zaključiti da se readystatechange događaj može koristiti kao alternativa za oba nešto ranije prikazana događaja. Zapravo, interactive vrednost readyState svojstva odgovara osobinama DOMContentLoaded događaja, pa je tako moguće napisati:

Vrednost complete, svojstva readyState po svojim osobinama odgovara događaju load, window objekta, pa je tako moguće napisati sledeće:

Događaji miša

Web pregledači JavaScript kodu stavljaju na raspolaganje i određeni broj događaja miša. Tako je moguće dobiti dojavu o kliku na miš, ali i o kretanju kursora miša po površini sajta. Tabela ilustruje najznačajnije takve događaje.

Događaj	Svojstvo događaja	Opis		
click	onclick	događaj do koga dolazi kada korisnik klikne na element		
dblclick	ondblclick	događaj do koga dolazi kada korisnik izvrši dupli klik na element		
mousedown	onmousedown	događaj do koga dolazi kada korisnik pritisne taster miša sa strelicom iznad elementa		
mouseenter	onmouseenter	događaj do koga dolazi kada strelica miša uđe u oblast elementa		
mouseleave	onmouseleave	događaj do koga dolazi kada strelica miša napusti oblast elementa		
mousemove	onmousemove	događaj do koga dolazi kada se strelica miša pomera, a nalazi se iznad elementa		
mouseover	onmouseover	događaj do koga dolazi kada strelica miša uđe u oblast elementa, ali i bilo kojeg njegovog potomka		
mouseout	onmouseout	događaj do koga dolazi kada strelica miša napusti oblast elementa, ali i bilo kojeg njegovog potomka		
mouseup	onmouseup	događaj do koga dolazi kada korisnik otpusti taster miša, a strelica se nalazi iznad elementa		

Korišćenjem click događaja moguće je *uhvatiti* klik na bilo koji HTML element unutar dokumenta. Sledeći primer ilustruje jednu takvu situaciju:

```
<html>
    <head>
        <title>Events</title>
    </head>
    <style>
        #my-div {
            height: 300px;
           background-color:
            blueviolet; font-family:
            sans-serif;
            font-size: 28px;
            text-align:
            center; color:
            white;
            line-height: 300px;
        }
    </style>
    <body>
        <div id="my-div">Hello! I am div. You can click me!</div>
        <script>
            var div = document.getElementById("my-div");
            div.addEventListener("click", function () {
                alert ("You have clicked on div!");
            });
        </script>
    </body>
</html>
```

Primer ilustruje HTML dokument sa jednim div elementom. JavaScript kodom je obavljena pretplata na click događaj na takav div element. Stoga se klikom na kreirani div element obavlja prikaz modalnog prozora korišćenjem metode alert().

Pored click događaja, web pregledači izlažu i nekoliko događaja koje je moguće koristiti za praćenje kretanja pokazivača miša u odnosu na prisutne HTML elemente. Tako je događaje mouseenter i mouseleave moguće koristiti za detekciju ulaska pokazivača miša u oblast nekog elementa i izlaska pokazivača iz te oblasti:

```
var div = document.getElementById("my-div");

div.addEventListener("mouseenter", function () {
        div.innerHTML = 'The mouse pointer entered the div
area!`;
    });

div.addEventListener("mouseleave", function () {
        div.innerHTML = 'The mouse pointer left the div area!';
});
```

Sada je obavljena pretplata na dva događaja - mouseenter i mouseleave. Događaj mouseenter aktiviraće se kada kursor miša uđe u okvire div elementa. Tom prilikom se

tekst div elementa postavlja na The mouse pointer entered the div area!

Kada kursor miša napusti oblast div elementa, aktivira se događaj mouseleave i tom prilikom se njegov tekst dinamički postavlja na *The mouse pointer left the div area!*

Događaj mousemove se može koristiti za detekciju kretanja pokazivača miša iznad nekog HTML elementa. Jedan takav primer može da izgleda ovako:

Događaj mousemove emituje se za bilo koje kretanje kursora miša iznad elementa na kome se takav događaj sluša. Zbog toga je logika prikazanog primera nešto drugačija. Pored postavljanja prigodnog teksta unutar div elementa, obavlja se i štampanje vrednosti promenljive eventCounter, koja služi kao brojač. Ovakav brojač će nam omogućiti da uvidimo u kojim situacijama se mousemove događaj aktivira. Naime, događaj mousemove se može aktivirati stotinu, pa i hiljadu puta, a sve u zavisnosti od kretanja pokazivača miša iznad elementa.

Još neki zanimljivi događaji različitih tipova prikazani su tabelama:

Događaji tastature

Događaj	Svojstvo događaja	Opis
keydown	onkeydown	događaj do koga dolazi kada korisnik pritisne neki taster na tastaturi
keypress	onkeypress	događaj do koga dolazi kada korisnik pritisne neki taster na tastaturi i tako nešto proizvede karakter
keyup	onkeyup	događaj do koga dolazi kada korisnik otpusti neki taster na tastaturi

Događaji form elementa

Događaj	Svojstvo događaja	Opis	
blur	onblur	događaj do koga dolazi kada element izgubi fokus	
focus	onfocus	događaj do koga dolazi kada element dobije fokus	
input	oninput	događaj do koga dolazi kada input element dobije sadržaj	
submit	onsubmit	događaj do koga dolazi kada se forma prosledi	

Touch događaji

Događaj	Svojstvo događaja	Opis		
touchstart	ontouchstart	događaj do koga dolazi kada korisnik dodirne ekran uređaja osetljivog na dodir		
touchmove	ontouchmove	događaj do koga dolazi kada korisnik prevlači prst po ekranu osetljivom na dodir		
touchend	ontouchend	događaj do koga dolazi kada korisnik skloni prst sa ekrana osetljivog na dodir		

Objekat događaja

U dosadašnjem toku lekcije je prikazano da pretplata na neki događaj podrazumeva definisanje logike koja će se aktivirati kada dođe do pojave takvog događaja. Definisanje logike jednostavno se postiže kreiranjem funkcije, koja se drugačije naziva event handler. U prethodnim primerima je kreirano nekoliko takvih funkcija, kako imenovanih tako i anonimnih. Ipak, do sada nije rečeno da funkcije koje se pozivaju prilikom pojave nekog događaja mogu da prihvate i jedan parametar. Reč je o objektu događaja.

Objekat događaja je objekat koji sadrži informacije o samom događaju. Na primer, kada korisnik pritisne neki taster na tastaturi, dolazi do pojave keydown događaja, a unutar objekta događaja nalaze se informacije o tome koji taster je pritisnut:

```
document.addEventListener("keydown", logKey);
function logKey(e){
     console.log(e.key);
}
```

U primeru je za obradu događaja keydown registrovana funkcija sa nazivom logKey. Ovoga puta takva funkcija prihvata i jedan parametar sa nazivom e. Reč je o objektu događaja. Naziv promenljive koja predstavlja parametar funkcije je proizvoljan, a najčešća praksa jeste korišćenje naziva **e, evt** ili **event**.

Unutar funkcije za obradu događaja, čita se svojstvo key objekta događaja, i njegova vrednost se ispisuje unutar konzole. Svojstvo key ukazuje na taster koji je pritisnut na tastaturi.

Prethodni primer je ilustrovao korišćenje objekta događaja sa specifičnim svojstvom key. Naime, različiti događaji poseduju objekte događaja sa različitim svojstvima. Ipak, zajedničko za sve događaje jeste postojanje svojstva target.

Svojstvo tarqet poseduje referencu na HTML element koji je proizveo događaj:

```
<html>
           <head>
               <title>Events</title>
           </head>
           <style>
               #my-div {
                   height: 300px;
                   background-color: blueviolet;
                   font-family: sans-serif;
                   font-size: 28px;
                   text-align:
                   center; color:
                   white;
                   line-height: 300px;
           </style>
           <body>
               <div id="my-div">Hello! I am div. You can click me!</div>
               <script>
                   var div = document.getElementById("my-div");
                   div.addEventListener("click", function (e) {
                        console.log(e.target);
                   });
              </script>
           </body>
</html>
```

Ovo je primer koji je već prikazan nešto ranije u ovoj lekciji. Podrazumeva obradu click događaja, button elementa. Ipak, sada je unutar anonimne funkcije za obradu događaja obavljeno ispisivanje vrednosti svojstva target, objekta događaja. Stoga, kada se klikne na div element, svojstvo target dobija vrednost tipa HTMLDivElement, odnosno objekat koji predstavlja element koji je predmet događaja.

Svojstvo target veoma je korisno u situacijama kada se jedna ista funkcija definiše kao logika koja će se aktivirati za događaj na većem broju različitih elemenata. Kako biste razumeli na šta se konkretno misli, dat je sledeći primer:

U prikazanom primeru, HTML dokument poseduje jednu neuređenu listu sa tri stavke. JavaScript kodom prvo se obavlja selektovanje svih elemenata tipa li. Tako se unutar promenljive items smešta niz sa tri objekta koji predstavljaju reference na tri stavke liste. Zatim se unutar for petlje prolazi kroz takav niz i obavlja se pretplata na click događaj za svaki od takvih elemenata. Tako se unutar for petlje zapravo definiše jedna ista logika koja će se aktivirati prilikom klika na bilo koju od tri stavke liste. U ovakvoj situaciji se postavlja pitanje – kako da znamo na koju stavku je korisnik kliknuo?

Odgovor na ovo pitanje upravo se krije u upotrebi svojstva target. Zbog toga je u primeru target svojstvo iskorišćeno kako bi se došlo do konkretnog elementa koji je predmet događaja. Svojstvom innerHTML čita se tekst stavke koja je predmet click događaja. Sve to će na kraju omogućiti da se klikom na stavku liste unutar modalnog prozora prikaže njen tekst (*Item 1, Item 2...*).

Otkazivanje podrazumevanog ponašanja događaja

Određene radnje na HTML stranici proizvode događaje koje pregledač automatski obrađuje. Dva osnovna primera takvih događaja su:

- klik na linkove (a elemente) i
- prosleđivanje forme.

Web pregledači i JavaScript jezik omogućavaju da se obavi otkazivanje podrazumevane akcije koju proizvodi pojava nekog događaja. Tako je moguće otkazati prosleđivanje forme ili preusmeravanje web pregledača na adresu definisanu nekim linkom.

U nastavku će otkazivanje podrazumevanog ponašanja događaja biti ilustrovano na primeru link elemenata. Klikom na neki link, web pregledač automatski vrši preusmeravanje korisnika na adresu koja je definisana unutar href atributa. Takvo podrazumevano ponašanje se može otkazati na sledeći način:

```
</head>
<body>
<a href="http://www.google.com/" id="the-link">Google</a>
<script>

    var link = document.getElementById("the-link");
    link.addEventListener("click", preventDefaultEvent);

    function preventDefaultEvent(e) {

        e.preventDefault();
        console.log("Default event is prevented!");
        return false;
    }

    </body>
</html>
```

U primeru je kreiran jedan a element, koji klikom vodi na eksternu stranicu. JavaScript kodom obrađen je click događaj na takav link element. Za logiku koja će se aktivirati prilikom klika definisana je logika unutar funkcije sa nazivom preventDefaultEvent. Unutar funkcije preventDefaultEvent(), nad objektom događaja pozvana je metoda **preventDefault()**. Ovo je metoda koja otkazuje podrazumevano ponašanje događaja. U prikazanom primeru to će biti preusmeravanje na stranicu definisanu href atributom. Rezultat prikazanog primera će biti ispisivanje poruke: Default event is prevented!, bez preusmeravanja na ULR definisan href atributom.

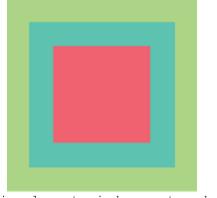
Propagiranje događaja

Jedna od osnovnih osobina JavaScript događaja jeste propagiranje. Propagiranje događaja je pojam koji je usko povezan sa strukturom roditelj-dete, koju elementi međusobno grade unutar HTML dokumenata.

Za demonstraciju propagiranja događaja, biće korišćena sledeća HTML struktura:

```
center; align-items:
                  center;
            }
            #div2{
                  width: 300px;
                  height: 300px;
                  background-color: #5DC2B0;
                  display: flex;
                  justify-content:
                  center; align-items:
                  center;
            }
            #div3{
                  width: 200px;
                  height: 200px;
                  background-color: #F06270
            }
      </style>
</head>
<body>
      <div id="div1">
            <div id="div2">
                  <div id="div3">
                  </div>
            </div>
      </div>
</body>
</html>
```

Prikazani HTML dokument sastoji se iz tri $\mathtt{div}$ elementa, koji su postavljeni jedan unutar drugog. Roditeljski element je $\mathtt{div1}$, njegov direktan potomak $\mathtt{div2}$, dok je potomak elementa $\mathtt{div2}$ element $\mathtt{div3}$. Prikazani kod na stranici proizvodi efekat kao na slici:

Tri div elementa jedan unutar drugog

Pitanje je sledeće:

Kada se izvrši klik na element koji je u strukturi elemenata najdublje (div3), da li će se takav klik tretirati samo kao klik na div3 element ili kao klik i na elemente div2 i div1?

Elementi div2 i div3 svakako su članovi elementa div1, pa je klik na div3 element zapravo klik i na div2 i na div1. Da li je to tako?

Da bi se odgovorilo na postavljena pitanja, biće definisana odgovarajuća logika koja će se aktivirati prilikom klika na bilo koji od tri div elementa:

```
var div1 = document.getElementById("div1");
var div2 = document.getElementById("div2");
var div3 = document.getElementById("div3");

div1.addEventListener("click", eventHandler);
div2.addEventListener("click", eventHandler);
div3.addEventListener("click", eventHandler);
function eventHandler(e) {
        console.log("Hello from " + this.id);
}
```

Ukoliko se izvrši klik na div3 element, u konzoli se dobija sledeći ispis:

```
Hello from div3
Hello from div2
Hello from div1
```

Analizom izlaza se može zaključiti da se klik na div3 element tretira kao klik i na div3 element, ali i na div2 i na div1 elemente.

Rezime

- Događaj je pojam koji opisuje neku pojavu.
- Na webu, događaje može proizvesti web pregledač, ali i korisnici web sajtova.
- Web pregledači obezbeđuju mehanizam za reagovanje na događaje definisanjem programske logike koja će se aktivirati kada do neke pojave dođe.
- Logika koja se aktivira kada dođe do nekog događaja naziva se event handler.
- Metoda addEventListener() koristi se za registrovanje logike koja će se aktivirati prilikom pojave nekog događaja.
- Metoda removeEventListener() omogućava da se prethodno definisana pretplata na neki događaj otkaže.
- Objekat događaja je objekat koji sadrži informacije o samom događaju.
- Metoda preventDefault () otkazuje podrazumevano ponašanje događaja.
- JavaScript događaji poseduju osobinu propagiranja, što se odnosi na prenošenje događaja sa dece na roditelje.